

[Ch. Petersen.]

Ret til. Jeg tror, det vil vise sig at blive en heldig Bestemmelse saavel for Tjenestemændene som for Staten, idet der utvivlsomt ofte fra Tjenestemændenes Side kan gives Oplysninger, som kan være til stor Nytte for dem, der administrerer de store Statsvirksomheder. Jeg maa for øvrigt beklage, at en lille Ændring af § 23, 2det Stykke, som Tjenestemændenes Organisationer under Forhandlingerne om Lovforslaget havde opnaaet den højtærede Finansministers Tilslutning til, er udgaaet i det andet høje Ting. Den angik netop Adgangen til Forhandling om tekniske Spørgsmaal og gik ud paa, at Ordene: „der væsentlig beror paa ingeniørmæssig, lægekyndig eller lignende Sagkundskab“, skulde ændres til: „der væsentlig beror paa videnskabelig Uddannelse“. End ikke denne lille Ændring, som dog ikke paa nogen Maade kostede Penge, men som egentlig kun tilsigtede en Klæring og at undgaa eventuelle Misforstaaelser, der kunde opstaa, har det været muligt at opnaa Tilslutning til. Man har fra det konservative Folkepartis og Venstres Side ogsaa paa dette Punkt taget Overenskomsten fuldkommen bogstaveligt og for videre Medvirken til Lovforslagets Fremme krævet, at denne Paragraf skulde føres tilbage til den Affattelse, Lønningskommissionen havde givet den. Det er jeg meget ked af, fordi jeg er temmelig sikker paa, at Tjenestemændenes Organisationer vil føle nogen Skuffelse herover.

Vi har i øvrigt i Lønningskommissionen bestræbt os for at opnaa størst mulig Simplificering og Forenkling vedrørende Lovens Bestemmelser. Jeg skal i saa Henseende pege paa, at medens vi i den nugældende Lønningslov har ikke mindre end 137 forskellige Lønningsgrupper, er disse nu blevet reduceret til et Antal af 76. Det er opnaaet derved, at et Antal Lønningsklasser, i hvilke der ikke var særlig mange Tjenestemænd, er blevet slaaet sammen. At denne Simplificering kan faa praktisk Betydning, og vel navnlig for Administrationen, nærer jeg ikke Tvivl om.

Med Hensyn til Pensionsafsnittet er der ogsaa sket nogle Ændringer, som har været Genstand for en Del Kritik særlig fra Tjenestemændenes Side. Tjenestemændene har ikke været glade ved, at man nu igen vilde forhøje det Bidrag, som de skal svare til deres Pensionering. Ved Lønningsloven af 1919 blev Pensionsbidraget fastsat til 2½ pCt. af Grundløn og Alderstillæg, ved

Loven af 1927 blev det forhøjet til 3 pCt., og nu foreslaar Lønningskommissionen, at Bidraget skal forhøjes til 5 pCt. Jeg for mit Vedkommende finder ikke, det er saa slemt endda, naar vi tager i Betragtning, at der samtidig sker en Forbedring i Tjenestemændenes Pensionsret, nemlig den, at Højstepensionen fremtidig skal udgøre 70 pCt. af Grundløn og Alderstillæg, medens den tidligere kun udgjorde 66²/₃. Jeg tror, at særdeles mange, navnlig blandt de ældre Tjenestemænd, vil sætte overordentlig stor Pris paa denne Forbedring. I øvrigt er det utvivlsomt rigtigt, som den ærede foregaaende Taler sagde, at den meget stærke Stigning i Statens Pensionsudgifter, som har fundet Sted siden 1919, har været medvirkende til, at Lønningskommissionen har anset det for nødvendigt at gaa til en Stigning i Tjenestemændenes eget Pensionsbidrag. Der er tillige sket den Ændring, at Tjenestemænd, i hvert Fald de, der maatte blive ansat som Tjenestemænd efter denne Lovs Ikrafttræden, fremtidig ikke kan opnaa Pensionsret før deres fyldte 35te Aar. Efter den nugældende Lov opnaar en Tjenestemand Pensionsret, naar han fylder 30 Aar; fremtidig skal han have tjent Staten mindst 5 Aar efter det fyldte 30. Aar. Det vil altsaa sige, at hvis Tjenestemanden ansættes, naar han er 33 Aar, indtræder Pensionsretten først, naar han er 38. Det er ikke nogen Forbedring i Favør af Tjenestemændene, men det er altsaa ogsaa en Bestemmelse, der tilsigter at begrænse Statens Pensionsudgifter saa meget, som man anser det for rimeligt.

Om Stedstillæget har der været ført meget indgaaende og langvarige Forhandlinger i Lønningskommissionen. Visse Medlemmer havde egentlig til Hensigt at formindske Stedstillæget meget betydeligt for alle Sætserne og endvidere at ændre Reglerne for Ydelse af Stedstillæg derhen, at det fremtidig skulde være Bo-Stedet og ikke som nu Tjenestestedet, der lagdes til Grund ved Afgørelsen af, hvorvidt en Tjenestemand skulde have Stedstillæg eller ikke. De indgaaende Drøftelser og Overvejelser i Kommissionen resulterede dog i, at man besluttede sig til i alt væsentligt at forblive ved den nuværende Ordning, dog med den Modifikation, at de 5 Stedstillægssætser nedsættes med et lille Beløb, som jeg før nævnte, med fra 12 til 18 Kr.

Af den Betænkning, som Folketingets Lønningsudvalg har afgivet, ser jeg, at der har været rettet ikke mindre end 200 Henvendelser til Udvalget med Ønsker om Ændringer. Ja, det overrasker mig ikke,